

Judecătoria Anenii Noi
Judecător: Iurii Moldovan
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, A. Danilov și I. Secieru

ÎNCHEIERE

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența
Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Eugeniu Glușcenco în interesele Tatianeii Panuța,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Panuța Tatiana împotriva Zorinei Lisnic, cu privire la declararea nulității actului juridic, recunoașterea dreptului de proprietate, obligarea OCT Anenii Noi să înregistreze dreptul de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Eugeniu Glușcenco în interesele Tatianeii Panuța, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Anenii Noi din 10 octombrie 2016,

a c o n s t a t a t:

La 19 noiembrie 2014, Panuța Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Zorinei Lisnic, cu privire la declararea nulității actului juridic, recunoașterea dreptului de proprietate, obligarea OCT Anenii Noi să înregistreze dreptul de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că Lesnic Zorina, prin înșelăciune a înregistrat pe numele ei apartamentul nr. 31 de pe str. Chișinăului, nr. 56, or. Anenii Noi, cumpărat de reclamantă și soțul ei Panuța Vitalie, din banii proprii, obținuți în rezultatul muncii în Portugalia.

Reclamanta menționează că pîrîta Lesnic Zorina este nepoata sa, iar în anul 1987 mama ei solitară a decedat, astfel, ea a fost crescută și educată de bunicii săi (părinții reclamantei), iar apoi și de către reclamanta cu soțul ei. f-i

În anul 2002 reclamanta cu soțul au plecat la muncă în Portugalia, iar pîrîta a rămas să îngrijească de copiii lor minori Cristian și Gabriela, expediîndu-i regulat bani ca aceasta din urmă să cumpere tot de ce are nevoie ea și copiii reclamantei.

Panuța Tatiana a precizat că anume ea cu soțul o întrețineau pe pîrîta în acea perioadă, or, careva surse de venit ce i-ar fi asigurat existența nu avea. La fel, reclamanta întocmea procuri pe numele pîrîtei ca aceasta să o reprezinte în fața tuturor organelor de stat, persoanelor fizice și juridice din Republica Moldova, inclusiv și în privința copiilor minori, precum și a bunurilor imobile.

În anul 2003 împreună cu soțul său au decis să cumpere un apartament în or. Anenii Noi, unde să trăiască pârâta cu copiii reclamantei. Pentru ajutor au apelat la o cunoștință pe nume Colac Paulina, din s. Cobusca Nouă, r-nul Anenii Noi, care le-a și găsit apartamentul. Reclamanta a transferat banii și a întocmit o procură pe numele pârâtei ca ultima să cumpere apartamentul și să perfecteze dreptul de proprietate pe numele reclamantei.

Susține reclamanta că din anul 2003 și pînă în anul 2006 pârâta a locuit cu copiii reclamantei în acel apartament. În 2006 împreună cu soțul au luat copiii în Portugalia, pîrîta rămânând să locuiască în apartament respectiv pînă în anul 2010, când a plecat și ea în Portugalia. În iulie 2003, pîrîta a trimis reclamantei scrisoarea în care i-a redat planul apartamentului cumpărat de ultima.

În luna ianuarie 2004 pîrîta i-a trimis scrisoarea în care a descris cum a cheltuit banii trimiși de reclamantă, inclusiv pentru reparația și amenajarea apartamentului.

Reclamanta a mai indicat că în acea perioadă pîrîta nu lucra nicăieri și nu avea careva venituri, dar mai ales care să-i permită cumpărarea unui apartament, ceea ce se probează inclusiv și prin scrisorile scrise personal de către pârâtă.

În anul 2014, din discuția cu pîrîta reclamanta a aflat că apartamentul nu îi aparține ei și soțului, ci este înscris pe numele pîrîtei.

La solicitarea reclamantei, pîrîta a refuzat să transcrie apartamentul pe numele primei, motivând că reclamanta trebuie dintîi să îi achite careva bani pentru aceea că a îngrijit de copii.

Panuța Tatiana specifică faptul că apartamentul nr. 31 de pe str. Chișinăului, nr. 56, or. Anenii Noi, a fost cumpărat de ea și soțul ei, din banii comuni, care se confirmă prin următoarele probe: scrisorile scrise personal de pîrîta, în care ea informează și descrie achiziția reclamantei, precum și darea de seamă vizavi de cheltuirea banilor trimiși de reclamanta pentru reparația și amenajarea apartamentului. La fel, se confirmă și prin bonurile de plată emise pe numele soțului reclamantei, Panuța Vitalie, din care rezultă procurarea bunurilor necesare pentru reparația și amenajarea apartamentului.

Solicită reclamanta declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 2344 din 18 iulie 2003 a apartamentului nr. 31. str. Chișinăului, nr. 56, or. Anenii-Noi cu nr. cadastral 1001204.023.01.031, recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 31, str. Chișinăului. Nr. 56. or. Anenii-Noi cu nr. cadastral 1001204.023.01.031, obligarea OCT Anenii Noi să înregistreze dreptul de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 10 octombrie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Panuța Tatiana împotriva Zorinei Lisnic, cu privire la declararea nulității actului juridic, recunoașterea dreptului de proprietate, obligarea

OCT Anenii Noi să înregistreze dreptul de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă (f.d. 119, 122-128).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în prevederile legii.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 24 octombrie 2016, Panuța Tatiana a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, a fost respins apelul declarat de avocatul Eugeniu Glușenco în interesele Tatiane Panuța, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Anenii Noi din 10 octombrie 2016 (f.d. 161, 163-174).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 11 august 2017, avocatul Eugeniu Glușenco în interesele Tatiane Panuța, fiind împuternicit prin mandatul nr. 0446294 din 22 septembrie 2014 (f.d. 3), a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 178), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 4 octombrie 2017, în adresa intimatei a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de avocatul Eugeniu Glușcenco în interesele Tatianeii Panuța asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Eugeniu Glușcenco în interesele Tatianeii Panuța ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Eugeniu Glușcenco în interesele Tatianeii Panuța se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea